

UZASADNIENIE

(...) Bank (...) S.A. wystąpił z powództwem przeciwko B. F. o zapłatę kwoty 191.515,57 zł z odsetkami umownymi od należności głównej w kwocie 172.445,64 zł – wysokość stopy procentowej odsetek odpowiada każdorazowej wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie za okres od dnia 10 sierpnia 2018 roku.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa oświadczyła, że w dniu 8 września 2016 roku zawarła z pozwaną umowę kredytu, która następnie została wypowiedziana pozwaną z uwagi na to, że pozwana nie wywiązywała się z warunków umowy. Na kwotę dochodząca pozwaną składa się należność główna wynosząca 172.445,64 zł (data wymagalności: 14 lutego 2018 roku) oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 14% w stosunku rocznym za okres od 15 października 2017 roku do 9 sierpnia 2018 roku – w łącznej kwocie 19.069,93 zł.

(pozew k. 3-5)

Na podstawie zarządzenia z dnia 27 września 2018 roku wezwano powoda do wskazania w terminie 7 dni, w jakiej części na opisaną w pozwie kwotę odsetek skapitalizowanych składają się odsetki kapitałowe wymagalne przed datą wypowiedzenia umowy kredytu pozwaną a w jakiej części odsetki za opóźnienie w zapłacie należności. W piśmie procesowym datowanym na 18 października 2018 roku powód podał – w odpowiedzi na wyżej wskazane wezwanie – że kwota 19.069,93 zł to suma odsetek naliczonych od niespłaconej należności głównej za okres po rozwiązaniu umowy, tj. po dniu 15 października 2017 roku,

(zarządzenie k. 34, potwierdzenie doręczenia k. 46, pismo procesowe powoda k. 37)

Z kolei na podstawie zarządzenia z dnia 26 października 2018 roku wezwano powoda do zgłoszenia w terminie 10 dni dowodów mających potwierdzać, że umowa kredytu opisana w pozwie została rozwiązana z dniem 15 października 2017 roku oraz dowodów zmierzających do wykazania wielkości należności pieniężnej w zakresie dotyczącym skapitalizowanych w pozwie odsetek. W odpowiedzi na to wezwanie powód złożył pismo procesowe datowane na 29 listopada 2018 roku, w którym oświadczył, że należność opisana w pozwie stała się wymagalna w dniu 12 kwietnia 2018 roku.

(zarządzenie k. 42, potwierdzenie doręczenia k. 47, pismo procesowe powoda k. 49)

Pozwana mimo doręczenia jej odpisu pozwu oraz zawiadomienia o terminie rozprawy nie stawiała się na rozprawę i nie złożyła żadnych wyjaśnień.

(potwierdzenie doręczenia odpisu pozwu k. 48, potwierdzenie doręczenia zawiadomienia o rozprawie k. 66 , protokół rozprawy k. 66)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 8 września 2016 roku B. F. zawarła z (...) S.A. umowę kredytu, na podstawie której uzyskała od wyżej wymienionego banku sumę pieniężną w wysokości 181.951,87 zł. Stosownie do treści §4 umowa ta była umową o kredyt konsumencki. W §8 umowy pozwana zobowiązała się do spłaty kwoty kapitału kredytu w 120 równych ratach miesięcznych. W §12 ust. 3 umowy strony określiły, że stopa procentowa odsetek za opóźnienie w zapłacie należności odpowiada wysokości odsetek maksymalnych. Zgodnie z treścią §16 ust. 1 pkt 1) umowy powodowy bank był uprawniony do wypowiedzenia umowy kredytu m.in. w razie niedotrzymania przez pozwaną warunków określonych w umowie – w §16 ust. 2 umowy określono termin wypowiedzenia na 30 dni.

(poświadczona za zgodność z oryginałem umowa kredytu k. 15-20, historia operacji na rachunku kredytu k. 39)

Powodowy bank skierował do pozwanej pismo datowane na 14 lutego 2018 roku, w którym wypowiedział pozwanej wyżej opisaną umowę kredytu, z uwagi na brak spłaty wymaganych rat kredytu. Pismo to doręczono pozwanej w dniu 13 marca 2018 roku.

(poświadczono za zgodność z oryginałem kopie: pisma zawierającego wypowiedzenie umowy k. 29, dowodu doręczenia pisma na adres pozwanej k. 31 i 51)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wyrok wydany w niniejszej sprawie ma charakter zaoczny – z uwagi na treść art. 339 § 1 k.p.c. Zgodnie z treścią art. 339 § 2 k.p.c. w takim wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda dotyczące okoliczności faktycznych, o ile nie budzą one uzasadnionych wątpliwości. Twierdzenia faktyczne powoda podane w pozwie zostały zatem przez Sąd uznane za prawdziwe – z wyjątkiem twierdzenia dotyczącego tego, że należność główna stała się wymagalna w dniu 14 lutego 2018 roku oraz z wyjątkiem twierdzeń powoda dotyczących wysokości zobowiązania pozwanej do zapłaty skapitalizowanych odsetek określonych w pozwie na kwotę 19.069,93 zł.

Co do daty wymagalności należności roszczenia powoda o zapłatę przez pozwaną należności głównej stwierdzić należy, że powód najpierw w pozwie twierdził, że datą wymagalności jest dzień 14 lutego 2018 roku (k. 4), następnie podał, iż umowa uległa rozwiązaniu z dniem 15 października 2017 roku (k. 37), a ostatecznie twierdził, że należność główna jest w całości wymagalna od dnia 12 kwietnia 2018 roku (k. 49). To ostatnie twierdzenie powoda jest najbliższe prawdy. Pozwana zawarła z powodem umowę kredytu, do której znajduje zastosowanie art. 69 ust. 1 ustawy Prawo bankowe i na podstawie której pozwana zobowiązała się względem powoda do ratalnej spłaty kapitału kredytu wraz z odsetkami kapitałowymi. Jak już wyżej wskazano, w umowie kredytu strony przyznały powodowi uprawnienie do wypowiedzenia kredytu (tj. do złożenia oświadczenia woli skutkującego postawieniem całej należności głównej w stan natychmiastowej wykonalności) – jeżeli dojdzie do naruszenia przez pozwaną warunków spłaty kredytu, co w szczególności oznaczało brak terminowej spłaty rat kredytu. Pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów spłaty rat kredytu, które podważałyby treść przedstawionej przez powoda historii spłaty kredytu, wobec czego należało przyjąć, że w lutym 2018 roku istniało po stronie pozwanej opóźnienie w spłacie rat kredytu uzasadniające wypowiedzenie kredytu – co nastąpiło na skutek doręczenia pozwanej w dniu 13 marca 2018 roku pisma powoda zawierającego oświadczenie o wypowiedzeniu. Skoro pismo powoda zawierające wypowiedzenie umowy kredytu doręczono pozwanej w dniu 13 marca 2018 roku, to 30-dniowy termin wypowiedzenia upłynął z końcem dnia 12 kwietnia 2018 roku i w tym momencie stała się wymagalna należność główna powoda w stosunku do pozwanej o spłatę całości kapitału kredytu – od dnia następnego (tj. od 13 kwietnia 2018 roku) pozwana znalazła się zatem w stanie opóźnienia w zapłacie należności głównej w kwocie określonej w pozwie (tj. w kwocie 172.445,64 zł). Powód nie przedstawił natomiast żadnych dowodów pozwalających na przyjęcie, że należność z tytułu spłaty kapitału kredytu stała się wymagalna we wcześniejszej dacie, w szczególności już w dniu 15 października 2017 roku.

Ta ostatnia kwestia ma istotne znaczenie w niniejszej sprawie, gdyż powód oświadczył, że na dochodzoną przez niego kwotę odsetek skapitalizowanych (19.069,93 zł) składają się wyłącznie odsetki od należności głównej za okres po „rozwiązaniu umowy”, tj. po jej skutecznym wypowiedzeniu – w wysokości 14% w stosunku rocznym, co odpowiada stopie odsetek maksymalnych za opóźnienie. Zaznaczyć zresztą należy, że wysokość określonej przez strony stopy odsetek kapitałowych była znaczenie niższa (por. §5 ust. 1 umowy kredytu, k. 16) – co dodatkowo potwierdza, iż powód w ramach kwoty odsetek skapitalizowanych domaga się zapłaty odsetek za opóźnienie a nie odsetek kapitałowych (wymagalnych w ramach kolejnych rat spłaty kredytu). Powód zresztą nie wykazał tego, czy i w jakim zakresie po stronie pozwanej istnieje obecnie zobowiązanie do spłaty także wymagalnych już odsetek kapitałowych – w tym zakresie powód nie sformułował żadnych twierdzeń.

Wracając do kwestii odnoszących się do zobowiązania pozwanej do zapłaty odsetek za opóźnienie (art. 481 § 1 k.c.) stwierdzić należy, że pozwana – stosownie do treści §12 umowy kredytu – zobowiązana jest do zapłaty odsetek maksymalnych za opóźnienie (14% w stosunku rocznym) od należności głównej w kwocie 172.445,64 zł od dnia 13 kwietnia 2018 roku. Powód w pozwie dokonał kapitalizacji odsetek za opóźnienie na dzień 9 sierpnia 2018 roku. Za

okres od 13 kwietnia 2018 roku do 9 sierpnia 2018 roku włącznie z datami granicznymi (łącznie 119 dni opóźnienia, tj. 18 + 31 + 30 + 31 + 9) pozwaną obciąża zatem obowiązek zapłaty na rzecz powoda odsetek za opóźnienie w łącznej kwocie 7870,42 zł ($0,14 \times 172.445,64 \text{ zł} \times 119/365$). W pozostałym zakresie roszczenie powoda o zapłatę skapitalizowanych odsetek za opóźnienie od należności głównej za okres do 9 sierpnia 2018 roku podlega oddaleniu jako nieudowodnione.

Ostatecznie zatem powództwo podlegało uwzględnieniu w zakresie kwoty należności głównej wynoszącej 172.445,64 zł oraz skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w kwocie 7870,42 zł, a ponadto – na podstawie art. 481 § 1 k.c. – w zakresie żądania zapłaty dalszych odsetek maksymalnych za opóźnienie za okres od dnia 10 sierpnia 2018 roku. W pozostałym zakresie powództwo podlegało natomiast oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. – a to dlatego, że rzeczywista wartość przedmiotu sporu określona zgodnie z art. 20 k.p.c. (z uwzględnieniem tego, że powód nie domagał się zapłaty dalszych odsetek od sumy odsetek za opóźnienie naliczonej na dzień 9 sierpnia 2018 roku) ograniczała się do należności głównej w kwocie 172.445,64 zł (z tego też względu prawidłowa wysokość opłaty sądowej od pozwu w niniejszej sprawie ogranicza się do kwoty 8623 zł), a w tym zakresie powód jest stroną wygrywającą proces w całości. Z tego względu pozwana powinna zwrócić powodowi całość poniesionych przez niego kosztów procesu, na które złożyły się kwoty następujące:

- 8623 zł z tytułu opłaty sądowej od pozwu,
- 17 zł z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego,
- 5400 zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego, których wysokość ustalono na podstawie §2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 roku, poz. 1804 z późn. zmianami),

Ponadto, na podstawie art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. poz. 300 z 2018 roku), należało zwrócić powodowi nadpłaconą część opłaty sądowej od pozwu w kwocie 953 zł. Na podstawie art. 333 § 1 pkt. 3 k.p.c. opatrzone wyrok w zakresie uwzględniającym powództwo rygiorem natychmiastowej wykonalności.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.

Dnia 8 marca 2019 roku SSR (del.) Adam Borowicz